

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası Takipçilerinin “Fikrî” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Nebiler ve Rasuller (Aleyhimusselam) Arasındaki Fark

Om Qutibah Odah'a

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

İslami Şahsiyet kitabının birinci cildinin 121. Sayfasındaki Nebiler ve Rasuller konusunda şöyle geçmektedir:

Efendimiz Musa Aleyhisselam nebidir. Çünkü O'na şeriat vahyedilmiştir. Aynı zamanda rasuldür, çünkü kendisine vahyedilen şeriat O'na ait bir risalettir. Efendimiz Harun Aleyhisselam nebidir. Çünkü kendisine bir şeriat vahyedilmiştir. Fakat Harun Aleyhisselam Rasul değildir. Çünkü tebliğ etmekle emrolunduğu şeriat kendi şeriatı değil Musa Aleyhisselam'ın şeriatıdır.

Şahsiyet kitabında geçenle Allahu Teala'nın şöyle buyurduğu Kitabı'nda sabit olanlar arasında nasıl bir bağlantı kurabiliriz: **“Haydi, ona gidin de deyin ki: Biz, senin Rabbinin Rasulleriyiz.”** [Taha 47] **“فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ”** **“Haydi Firavun'a gidip deyin ki: Gerçekten biz, âlemlerin Rabbinin Rasulüyüz.”** [Şuara 16] Zira bütün tefsirlerde onun (Harun) Rasul ve Nebi olduğu geçmektedir?

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Birincisi: Alimler arasında nebi ile rasul arasındaki fark konusunda ihtilaf olup buna dair, bazılarından bahsedeceğimiz birçok söz söylenmiştir:

1- Nebi, kendisine teklif (şeriat) vahyedilen ve onu tebliğ etmesi emredilmeyen kişi olup şayet tebliğ etmesi emredilirse Rasul olur... İbn Hacer el-Askalani'ye ait Fethu'l Bâri'de şöyle geçmektedir:

[İbn Hacer'e ait Fetfu'l Bâri (11/112)

...Nübüvvet ve risalet lafzı, aslı bakımından birbirinden farklıdır; nübüvvet-nebi, haber vermekten gelmektedir; **örfte nebi, Allah tarafından teklif gerektiren bir emrin verildiği kişidir; şayet başkasına tebliğ etmesi emredilirse o rasul olur, aksi takdirde rasul değil nebi olur;** buna göre her rasul nebi olup aksi olamaz. Nitekim nebi ve rasul genel bir hususta ortaklırlar ki o da haber vermektir; ama risalet konusunda birbirinden farklıdır; örneğin falanca rasuldür dediğinizde, onun hem rasul hem de nebi olduğunu kapsamaktadır; ama falanca nebidir dediğinizde, bu onun rasul olmasını gerektirmez...]

2- Rasul, vahyi tebliğ etmek için gönderilen ve beraberinde kitap olan kişidir; nebi ise mutlak olarak vahyi tebliğ etmek için gönderilen kişidir; nitekim el-Aynî'ye ait el-Binâye fî şerhi'l-Hidâye'de şöyle geçmektedir: [el-Binâye fî şerhi'l-Hidâye (1/116)

...**Rasul ve nebi arasında fark vardır. Rasul: vahyi tebliğ etmek için gönderilen ve beraberinde kitap olan kişidir. Nebi ise: İster beraberinde kitap olsun isterse kitap olmasın mutlak olarak vahyi tebliğ etmek için gönderilen kişidir;** tıpkı Yuşa Aleyhisselam gibi. Nebi rasulden daha geneldir: Şeyh Kavameddin el-Atrazi “Şerh'inde” bu

şekilde söylemiş ve bu konuda onu “el-Nihaye'nin” sahibi takip etmiş ve şöyle demiştir: Rasul: Musa Aleyhisselam gibi beraberinde kitap olan Nebi'dir. Nebi ise: Yuşa Aleyhisselam gibi beraberinde kitap olmadığı halde Allah'tan haber alan kişidir. Bundan dolayı Nebi Aleyhisselatu ve's Selam şöyle demiştir: **“عَلَمَاءُ أُمَّتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ “Benim ümmetimin alimleri, İsrail oğullarının nebilere gibidirler.”** Şu şekilde dememiştir: **“İsrail oğullarının Rasulleri gibidirler.”** Bu ikisini de Şeyh Ekmeleddin takip etmiş ve ikisinin arasını bu şekilde ayırmıştır...]

3- (Rasul, kendisine şeriat vahyedilen ve bu şeriatı tebliğ etmekle emrolunmuş kimsedir. Nebi ise kendisinden başka rasullerin şeriatı kendisine vahyolunan ve bu şeriatı tebliğ etmekle emrolunan kimsedir. Rasul bizzat kendisine vahy edilen şeriatı tebliğ etmekle emrolunan kimsedir. Nebi ise kendi dışındaki bir rasule emredilen şeriatı tebliğ etmekle emrolunan kimsedir.) Bu, bizim tercih ettiğimiz ve İslami Şahsiyet kitabının word dosyasının 121. sayfasında şu şekilde açıkladığımız görüştür:

[Nebiler ve Rasuller: “Nebi” ve “Rasul” birbirinden farklı iki kelimedir. Ancak bu iki kelime, şeriatın, kendilerine vahyedilmesinde birleşmektedir. Nebi ile rasul arasındaki fark şudur: Rasul, kendisine şeriat vahyedilen ve bu şeriatı tebliğ etmekle emrolunmuş kimsedir. Nebi ise kendisinden başka rasullerin şeriatı kendisine vahyolunan ve bu şeriatı tebliğ etmekle emrolunan kimsedir. Rasul bizzat kendisine vahy edilen şeriatı tebliğ etmekle emrolunan kimsedir. Nebi ise kendi dışındaki bir rasule emredilen şeriatı tebliğ etmekle emrolunan kimsedir. Kadı el-Baydavi: **“Senden önce gönderdiğimiz hiçbir rasul ve hiçbir nebi yoktur ki...”** [Hac 52] ayetinin tefsiri hakkında şöyle demektedir: “Rasul; Allah'ın yeni bir şeriatla gönderdiği ve bu şeriate insanları davet eden kimsedir. Nebi ise kendinden önceki şeriatı doğrulamak için Allah'ın gönderdiği kimsedir.” Efendimiz Musa Aleyhisselam nebidir. Çünkü O'na şeriat vahyedilmiştir. Aynı zamanda rasuldür, çünkü kendisine vahyedilen şeriat O'na ait bir risalettir. Efendimiz Harun Aleyhisselam nebidir. Çünkü kendisine bir şeriat vahyedilmiştir. Fakat Harun Aleyhisselam Rasul değildir. Çünkü tebliğ etmekle emrolunduğu şeriat kendi şeriatı değil Musa Aleyhisselam'ın şeriatıdır. Efendimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem nebidir. Çünkü O'na şeriat vahyedildi. Aynı zamanda da rasuldür. Çünkü O'na vahyedilen şeriat O'na ait risalettir...]

Bu görüş, en dakik ve en doğru olan bir ifadedir... Nitekim Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hadisleri, nebinin vakiasını ve nebi ile rasul arasındaki farkı açıklamıştır... Örneğin Ebu Hâzim'in şöyle dediği muttefekun aleyh olan hadiste şöyle geçmektedir: Ebu Hureyra ile beş sene düşüp kalktım ve onun Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den şöyle buyurduğu hadisi rivayet ettiğimi işittim: **كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ** **“İsrail oğullarını nebilere siyase ederlerdi (yönetirlerdi). Bir nebi öldüğünde onu başka bir nebi takip ederdi. Benden sonra nebi yoktur, fakat birçok Halife olacaktır.”** Oradakiler dediler ki: Bu halde bize ne yapmamızı emredersiniz? Dedi ki: **فُوا بِنَبِيَّةِ الْأَوَّلِ فَلِأَوَّلٍ** **“İlk biat edilene vefakâr olun ve onlara haklarını veriniz. Çünkü Allah onlara da yönettikleri insanlara da haklarını soracaktır.”** Bu hadisten açıkça anlaşılmaktadır ki; İsrail oğullarını Nebiler siyase ediyorlardı; bu ise bilindiği gibi ve aynı hadisin işaret ettiği gibi Musa Aleyhisselam'ın şeriatıdır; ayrıca Halifelerin ameli de, tebaanın siyase edilmesi açısından İsrail oğullarının Nebilerinin ameline benzemektedir; tıpkı İsrail oğullarının Nebilerinin, insanları Musa Aleyhisselam'ın şeriatına göre siyase ettikleri gibi. Aynı şekilde Halifeler de Müslümanları, Muhammed Aleyhisselatu ve's Selam'ın şeriatına göre siyase etmişlerdir... Bu da İsrail oğullarının Nebilerine yeni bir şeriat gelmediği, aksine Musa Aleyhisselam'ın şeriatına tabi oldukları anlamına gelmektedir. Dolayısıyla bu hadis, Nebinin kendisine vahyedilen ve insanlara tebliğ eden kimse olduğuna, ancak onun insanlara yeni bir şeriat tebliğ etmediğine, aksine kendisinden önceki rasulün şeriatını tebliğ ettiğine delalet etmektedir... Aynı şekilde bundan rasulün, kendisini takip eden nebilere tabi olacağı yeni bir şeriat getiren kimse olduğu da anlaşılmaktadır; tıpkı Musa Aleyhisselam açısından İsrail oğullarının nebilere durumunda olduğu gibi... Dolayısıyla yukarıda bahsi geçen hadis, nebi ile rasul arasındaki farkın hakikatine dair delillerden biridir.

İkincisi: Efendimiz Harun Aleyhisselam'ın vakiası:

1- Yukarıda İslami Şahsiyet kitabından alıntıladığımız metinde bahsettiğimiz gibi şöyle diyoruz: [Efendimiz Musa Aleyhisselam nebidir. Çünkü O'na şeriat vahyedilmiştir. Aynı zamanda rasuldür, çünkü kendisine vahyedilen şeriat O'na ait bir risalettir. Efendimiz Harun Aleyhisselam nebidir. Çünkü kendisine bir şeriat vahyedilmiştir. Fakat Harun Aleyhisselam Rasul değildir. Çünkü tebliğ etmekle emrolunduğu şeriat kendi şeriatı değil Musa Aleyhisselam'ın şeriatıdır.] Yani bizim için, rasul ve nebiye yönelik racih olan tanıma göre, Harun Aleyhisselam'ın nebi olduğuna ve bu mefhumu göre rasul olmadığına karar verdik; çünkü Harun Aleyhisselam, şeriat konusunda Musa Aleyhisselam'ı takip etmiştir ve aşağıda açıklandığı gibi şerî nâsslar buna tanıklık etmektedir.

2- Soruda bahsetmiş olduğunuz iki ayet açısından olana gelince; bazı tefsir kitaplarından kısaca bunların tefsirleri üzerinde duracağız:

a- Neseî'nin tefsiri (2/297, kapsamlı bir şekilde otomatik olarak numaralandırılmıştır)

فَأْتِيَا “Haydi ona gidin” Yani Firavun'a demektir. فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ “Deyin ki: Biz, senin Rabbinin Rasulleriyiz.” Yani sana demektir... Bunun üzerine ona gittiler, risaleti yerine getirdiler ve ona kendilerine emredilene söylediler. قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمْ يَا مُوسَى “(Firavun), sizin Rabbiniz kimdir? Ey Musa dedi.” [Taha 49] Dolayısıyla o ikisine hitap etti, sonra o ikisinden birine seslendi; çünkü nübüvvetinde asıl olan Musa olup Harun ona tabi olmuştur...]

Yine şöyle geçmiştir [Neseî'nin tefsirinde, (2/464, kapsamlı bir şekilde otomatik olarak numaralandırılmıştır)

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ “Haydi Firavun'a gidip deyin ki: Gerçekten biz, âlemlerin Rabbinin Rasulüyüz.” [Şuara 16] Burada Rasul kelimesi, إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ “Biz, senin Rabbinin Rasulleriyiz” ifadesinde geçtiği gibi tesniye (iki kişi) olarak geçmemiştir; çünkü rasul, mürsel-gönderilen ve risalet anlamındadır; mürsel-gönderilen anlamında kullanıldığında, onu tesniye olarak (ikili) kullanmadı; burada risalet anlamında kullanıldığında, onun vafedilmesi tekil, tesniye ve cemi-çoğul şeklinde olur veya sanki ikisi tek rasulmüş gibi tek bir şeriat üzerinde birleştiler ve ittifak ettiler şeklinde olur, ya da bizden her birimizi istedi şeklinde olur; zira أَنْ أَرْسِلَ “Gönder” kelimesinin anlamı, yani rasulü de kapsayacak şekilde gönder demektir; zira göndermenin anlamı, şu kavlin anlamındadır: مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ “İsrail oğullarını bizimle beraber gönder.” [Şuara 18] Onların ayrılıp bizimle birlikte kendi meskenleri olan Filistin'e gitmelerini istedi; nitekim onun kapısına geldiklerinde, o ikisine bir yıl izin verilmedi, ta ki kapıcı şöyle deyinceye kadar: İşte burada, âlemlerin Rabbinin rasulü olduğunu iddia eden bir insan var. Bunun üzerine (Firavun) şöyle dedi: Ona izin ver, belki ona biraz güleriz. Risaleti ona ilettiler ve Firavun Musa'yı tanıdı...]

b- [Kurtubi'nin tefsiri (13/93)

Allahu Teala'nın, فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ “Haydi Firavun'a gidip deyin ki: Gerçekten biz, âlemlerin Rabbinin Rasulüyüz.” [Şuara 16] kavli hakkında Ebu Ubeyde şöyle demiştir: Rasul, risalet anlamında olup bunun takdiri şöyledir: Biz, âlemlerin Rabbinin risalet sahibi olanlarız... Ebu Ubeyde şöyle dedi: Rasulün, iki ve cemi-çoğul anlamında olması caizdir. Araplar şöyle diyor: Bu benim rasulüm-elçim ve vekilimdir, bu ikisi benim rasullerim ve vekillerimdir ve bunlar benim rasullerim ve vekillerimdir. Allahu Teala'nın şu kavli de bu anlamdadır: فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي “İyi bilin ki onlar benim düşmanımdır.” [Şuara 77] Şöyle denilir: Bunun anlamı, bizden her biri, âlemlerin Rabbinin rasulüdür-elçisidir.]

c- Bu iki ayeti ve Harun Aleyhisselam'ın “irsal-gönderilme” ve “risalet” kelimeleriyle anıldığı diğer ayetleri incelediğimizde, onun irsal-gönderilme lafzı her zaman Musa Aleyhisselam ile birlikte, yani ona tabi olarak zikredilmiştir. Örneğin Allahu Teala'nın şu kavlinde olduğu gibi: ثُمَّ وَآخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون * وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ * فَارْتَدَّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَأَرْسَلْنَا قَارُونَ مَعَهُمْ فَأَظَاهِرْهُمْ قَوْلِهِمْ إِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ * قَوْمَ فِرْعَوْنَ [Kasas 34] وَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون * وَيَصِيقُ صُدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ * وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُون * قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ * فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ * أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

Rabbin Musa'ya: O zalimler gürhuna, Firavun'un kavmine git. Hâla (başlarına gelecekte) sakınmayacaklar mı onlar? diye seslenmişti. Musa, “Rabbim! Doğrusu beni yalancılıkla suçlamalarından korkuyorum; göğsüm daralıyor, dilim dolaşıyor; onun için bu elçilik görevini Harun'a yükle. Ayrıca ben onlar nezdinde suçluyum; bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum” dedi. Allah, “Hayır, asla böyle olmayacak!” buyurdu. “Haydi ikiniz de mucizelerimizle gidin. Şüphesiz biz sizinle beraberiz, (her şeyi) iştirmektediriz. Haydi Firavun'a gidip deyin ki: Gerçekten biz, âlemlerin Rabbinin rasulüyüz ve İsrail oğullarını bizimle birlikte gönder.” [Şuara 10-17] اذْهَبْ أَنْتَ وَأُخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَّ فِي ذِكْرِي * اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى * فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيْسَ لَنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى * قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى * قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمُوعُ وَأَرَى * فَأَتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى * إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

Sen ve kardeşin birlikte ayetlerimi götürün. Beni anmayı ihmal etmeyin. Firavun'a git. Çünkü o iyice azdı. Ona yumuşak söz söyleyin. Belki o, aklını başına alır veya korkar. Dediler ki: Rabbimiz! Doğrusu biz, onun bize aşırı derecede kötü davranmasından yahut iyice azmasından endişe ediyoruz. Buyurdu ki: Korkmayın, çünkü ben sizinle beraberim; iştir ve görürüm. Haydi, ona gidin de deyin ki: Biz, senin Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını hemen bizimle birlikte gönder; onlara eziyet etme! Biz, senin Rabbinden bir ayet getirdik. Kurtuluş, hidayete uyanlarıdır. Hakikaten bize vahyolundu ki: (Peygamberleri) yalanlayan ve yüz çevirenlere azap edilecektir.” [Taha 42-48] Tüm bu nâsslardan, Harun Aleyhisselam'ın risaleti vasfedilirken münferit olmadığı, aksine bu vasıflandırmayla ilgili konuşmada, Musa ve Harun Aleyhimusselam'ın birlikte olduğu, yani Harun Aleyhisselam'ın risaleti vasfedilirken bağımsız ve münferit olmadığı gayet açıktır.

d- Ancak Kur'an-ı Kerim'de, Harun Aleyhisselam hakkındaki vasıflandırma bağımsız ve münferiden geldiğinde, rasul değil, nebi olarak adlandırılmıştır. Aynı zamanda bu, Kur'an'ın Musa Aleyhisselam'ı rasul ve nebi olarak birlikte vasfettiğini kanıtlamaktadır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا * وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَآخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا * وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا** (Rasulüm!) **Kitap'ta Musa'yı da an. Gerçekten o ihlâs sahibi idi ve hem rasul, hem de nebi idi. Ona Tûr'un sağ tarafından seslendik ve onu, fısıldaşan kimse kadar (kendimize) yaklaştırdık. Rahmetimizin bir sonucu olarak ona kardeşi Harun'u bir nebi olarak armağan ettik.** [Meryem 51-53] Musa Aleyhisselam'ın **“Hem rasul, hem de nebi”** olduğunu söyledi. Harun Aleyhisselam'a gelince; bunun hemen ardından Kur'an onun risalet olarak vasıflanmasını onaylamadı, bilakis onu nübüvvet-nebi olarak vasıflandırmakla yetindi: **“Kardeşi Harun'u bir nebi olarak...”** Bu da bizim, Musa Aleyhisselam'ın rasul ve nebi olduğu yönündeki anlayışımızı teyit etmektedir; çünkü onu yeni bir şeriat ile gönderdi ve onu tebliğ etmesini emretti. Harun Aleyhisselam'a gelince; o, rasul değil nebidir; çünkü Harun, Musa Aleyhisselam'a tabi oldu ve bağımsız yeni bir şeriat olmaksızın Musa Aleyhisselam'ın risaletini ve şeriatını tebliği etmesi emrolundu. Bu ayetlerin tefsiri hakkında İbn Kesir'de aşağıdaki şekilde geçmektedir:

[İbn Kesir (5/237)

...Allahu Teala İbrahim'den halil/dost olarak zikredip onu överek şu sözle atıfta bulundu; zira şöyle buyurdu: **“Wādžur fī al-Kitābī Mūsā İnnē Kān Muħḻḻā” (Rasulüm!) Kitap'ta Musa'yı da an. Gerçekten o ihlas sahibi idi...”**

“Hem rasul, hem de nebi idi.” Onun için iki vasfın arasını birleştirdi; zira o, ulu'l azm olan beş büyük peygamberlerden biridir ki onlar şunlardır: Nuh, İbrahim, Musa, İsa ve Muhammed'dir ki Salat ve Selam onların ve diğer tüm peygamberlerin üzerine olsun... Ve Allahu Teala'nın şu kavli: **“Rahmetimizin bir sonucu olarak ona kardeşi Harun'u bir nebi olarak armağan ettik.”** Yani: kardeşi hakkındaki sorusuna cevap verdik ve ona şefaattik, **dolayısıyla onu nebi yaptık** demektir. Tıpkı diğer ayette şu şekilde buyurduğu gibi: **وَأَخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ** **“Kardeşim Harun'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak benimle birlikte gönder. Zira bana yalancılık ithamında bulunmalarından endişe ediyorum.”** [Kasas 34] Ve şöyle buyurdu: **قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى** **“Allah: Ey Musa! dedi, istediğin sana verildi.”** [Taha 36] Ve şöyle buyurdu: **فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ * وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ** **“Onun için bu elçilik görevini Harun'a yükle. Ayrıca ben onlar**

nezdinde suçluyum; bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum” dedi.” Bu nedenle seleflerden-öncekilerden bazıları şöyle demiştir: Bu dünyada hiç kimseye, Musa’ya **Harun’un nebi olarak** şefaate edilmesinden daha büyük bir şefaatte bulunulmamıştır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Rahmetimizin bir sonucu olarak ona kardeşi Harun’u bir nebi olarak armağan ettik.”** İbn Cerir şöyle demiştir: Bize Yakub rivayet etti, bize İbn Uleyye Davud’dan, o da İkrime’den şöyle dediğini rivayet etti: İbn Abbas, **“Rahmetimizin bir sonucu olarak ona kardeşi Harun’u bir nebi olarak armağan ettik.”** ayeti hakkında şöyle dedi: Harun Musa’dan daha büyük ama **onun nebi olarak armağan edilmesini** istedi.]

3- Yukarıda anlatılanlardan, nebi ve rasulün bizim benim benimsemiş olduğumuz tanıma göre olduğu ortaya çıkmaktadır; dolayısıyla Musa Aleyhisselam nebidir; çünkü ona tebliğ etmesi için bir şeriat vahyedilmiştir; ve rasuldür; çünkü ona bir şeriat vahyedilmiştir. Harun Aleyhisselam’a gelince; o nebidir; çünkü ona şeriat vahyedilmiştir; ancak o rasul değildir; çünkü ona tebliğ etmesi için vahyedilen şeriat, onun için olan bir şeriat değildir, aksine kardeşi Musa Aleyhisselam’ın şeriatıdır.

Bizim bu mesele hakkında tercih ettiğimiz ve benimsediğimiz görüş işte budur. Bilen ve hüküm verenlerin en hayırlısı Allah’tır.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 12 Şevval 1444

M. 02/05/2023

Cevaba, Emir’in (Allah onu korusun) web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<https://www.facebook.com/HT.AtaabuAlrashtah/posts/788892249464813>